

Diumenge 2 de febrer de 2025. DIA MUNDIAL DE LES ZONES HUMIDES

SENSE L'ALBUFERA NO HI HA FUTUR

Des de les entitats ecologistes i de defensa del territori que signem i ens adherim a aquest manifest volem, en primer lloc, manifestar el nostre condol a les famílies i persones afectades per la DANA.

Avui, Dia Mundial de les Zones Humides, volem dirigir la mirada a un espai natural que ha patit de manera molt greu els efectes de la DANA, el Parc Natural de l'Albufera de València. L'ecosistema portava ja molts anys en mal estat de conservació i els efectes de la barrancada a tot el territori l'ha agreujat notablement.

Sempre ha hagut dues Albuferes, la del nord i la del sud, de la mateixa manera que aquesta zona humida ha rebut dues barrancades diferents, la del Xúquer-Magre i la del Poio-Beniparrell. La primera ha aportat a l'aiguamoll aigua i sediments. Però la segona ha aportat una gran quantitat de residus sòlids i contaminants que ens posa davant dels ulls la realitat del territori que envolta al Parc Natural.

La conca més propera a l'Albufera acull una població de prop de 1,5 milions de persones, amb un terç de l'activitat comercial de la província, una densa activitat industrial vora els barrancs i envoltant el Parc Natural, que ha crescut de forma descontrolada les darreres dècades. Sense la DANA, aquest creixement ja venia causant greus problemes de contaminació a l'Albufera que es remunten als anys 70.

La barrancada del 29 d'octubre ens ha posat davant dels ulls la vulnerabilitat d'aquest model de territori i, sobretot, el paper que juguen els ecosistemes i agrosistemes en l'esmoreïment dels efectes d'aquests episodis, cada vegada més freqüents i potents pels efectes del canvi climàtic. L'Albufera, tot i estar molt lluny del seu bon estat ecològic, ha jugat un paper fonamental de laminació de l'aigua, protegint els pobles litorals, evacuant ràpidament l'aigua, així com de dilució de tota la contaminació que ha estat arribant, no sols amb la barrancada, sinó els mesos posteriors, amb la destrucció de clavegueram, depuradores, sistemes de recollida de residus, etc.

Després de les tones de fang, canyes i residus que aparegueren en companyia de l'aigua del barranc del Poio, quan ja havia arrasat i arrossegat al seu pas pels municipis de l'Horta Sud, la situació de l'Albufera no ha

millorat. Continua necessitant aigua de qualitat i en quantitat suficients per poder complir les seues funcions ecològiques, com filtrar correctament tots els contaminants que li arribaren i li continuen arribant.

I per això cal que ciència, administracions i societat civil marxem en la mateixa direcció, la de voler aconseguir l'estat òptim del Parc Natural, millorar el seu sistema de funcionament i la qualitat de l'aigua del llac. Cal una governança que permeta gestionar de forma adient l'Albufera, prendre decisions i emprendre actuacions fonamentades, consensuades i coordinades.

Pel que volem **POSAR DE MANIFEST**:

1. La **ciència** s'ha de ficar al servei del benefici ambiental que aporten aquestes zones, i que ha demostrat, una vegada més, el seu efecte esmorteïdor davant la gran quantitat d'aigua que ha rebut i que ha sabut acceptar. També s'ha de fer palesa la responsabilitat del canvi climàtic en aquesta catàstrofe que ha estat darrere dels efectes de les fortes pluges del 29 d'octubre.

Per tal d'iniciar actuacions de recuperació de l'Albufera, és imprescindible que des de la ciència es faça un diagnòstic complet, detallat i rigorós de l'estat de l'espai. Si no sabem el que hi ha, com hem de saber què fer?

A més, al context actual de desinformació i bulos, considerem que des de la ciència s'han de descartar i desmentir de forma contundent hipòtesis absurdes com que les canyes han provocat els desbordaments de l'aigua i que estan protegides per les associacions ecologistes. Tanmateix ha de combatre el negacionisme i el retardisme climàtic, perquè es cobren vides.

2. La **societat civil** i els col·lectius que porten anys treballant al territori importen i molt. Els col·lectius que habiten i defensen el territori, han de tindre veu i ha de ser vinculant, ha de comptar.

La societat, incloent els usuaris de l'Albufera, han d'estar conscienciats dels valors de l'aiguamoll, per protegir-lo, però també dels riscos del territori i conèixer com s'ha d'actuar al cas d'esdeveniments extrems. La informació i conscienciació de la societat és el que pot marcar la diferència en les conseqüències del canvi climàtic.

Volem una gestió democràtica i participativa. La participació ciutadana i, especialment, de les organitzacions ambientals, ha de ser fonamental en la nova etapa de reconstrucció i revisió d'actuacions. La urgència en la realització d'aquestes actuacions no pot ser excusa per a decisions unilaterals i descoordinades que tornen a repetir errades com les ocasionades en aquesta DANA i malbaraten recursos.

3. Les **administracions** han de deixar a banda les seues rivalitats polítiques i coordinar forces i esforços en benefici d'aquest espai natural. Les actuacions i els pressupostos per a la reconstrucció i recuperació de l'Albufera, han de tindre coherència i han de resoldre les qüestions assenyalades per un diagnòstic científic, amb la visió i participació dels col·lectius de la societat civil.

Les administracions han de prendre responsabilitat de la seua gestió, proporcionar els mitjans humans, materials i econòmics per executar un únic Pla consensuat des de la ciència i la societat, on totes les administracions estiguen compromeses des dels seus àmbits d'actuació.

La preocupació de les administracions hauria de ser crear espais resilients amb capacitat de mitigar i adaptar-se al canvi climàtic, ordenar l'urbanisme de forma conseqüent i amb la prioritat de protegir a les persones. Caldrà reduir els espais grisos i impermeables, millorar l'eficiència de desaigne de forma natural i minimitzar danys.

En este context, els espais agrícoles de l'Horta Sud han jugat i jugaran un paper importantíssim com a drenants d'esta comarca naturalment inundable i en cap cas, l'administració ha de derogar la Llei de l'Horta de València o rebaixar la protecció que sobre les terres agrícoles preveu.

Tan aviat com ha pogut, la societat civil i el voluntariat s'ha bolcat en les persones afectades i en la neteja del nostre tresor ambiental. Però el voluntariat sols no pot fer-ho. L'Albufera compta, a hores d'ara, amb milers de tones de residus naturals i artificials, on es mesclen canyes, fang... amb cotxes, olis, plàstics i ferros, productes farmacèutics i d'altres contaminants. És necessari que les diverses administracions públiques es posen d'acord, junt amb la societat civil i la ciència.

És per això que, des de la societat civil i, en especial, des dels moviments ecologistes i de defensa del territori continuem reclamant i demanant que es facen efectives mesures reals i estudiades, consultades i analitzades des de

totes les perspectives necessàries amb un únic objectiu: Recuperar l'Albufera ARA, perquè Sense l'Albufera No Hi Ha Futur!

Signem el present manifest:

Acció Ecologista-Agró
Ecologistes en Acció del País Valencià
Per l'Horta
Xúquer Viu

Col·lectius adherits al manifest: